

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2008/978/SVV Z 18. DECEMBRA 2008 O EURÓPSKOM PRÍKAZE NA ZABEZPEČENIE DÔKAZOV NA ÚČELY ZÍSKAVANIA PREDMETOV, DOKUMENTOV A ÚDAJOV NA POUŽITIE V KONANIACH V TRESTNÝCH VECIACH

Úradný vestník EÚ L 350, 30.12.2008, s. 72 - 92

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 a článok 34 ods. 2 písm. b),
so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

keďže:

(1) Európska únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Podľa Záverov Európskej rady z jej zasadnutia 15. a 16. októbra 1999 v Tampere, a najmä ich bodu 33, by sa zásada vzájomného uznávania mala stať v Únii základným kameňom justičnej spolupráce tak v občianskych veciach, ako aj v trestných veciach.

(2) Rada 29. novembra 2000 v súlade so Závermi z Tampere prijala program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach². Toto rámcové rozhodnutie je potrebné na vykonanie opatrení 5 a 6 uvedeného programu, ktoré sa týkajú vzájomného uznávania príkazov na získavanie dôkazov.

(3) V bode 3.3.1. Haagsky program³, zahrnutý do Záverov Európskej rady zo 4. a 5. novembra 2004, zdôrazňuje význam vytvorenia komplexného programu opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach a potrebu prioritného zavedenia európskeho príkazu na zabezpečenie dôkazov (EPZD).

(4) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁴ bolo prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonávala zásada vzájomného uznávania.

(5) Rámcové rozhodnutie Rady 2003/577/SVV z 22. júla 2003 o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii⁵ rieši potrebu okamžitého vzájomného uznávania príkazov, aby sa zabránilo ničeniu, pozmeňovaniu, pohybu, presunu dôkazov alebo nakladaniu s nimi. Zaoberá sa však len časťou spektra justičnej spolupráce v trestných veciach, pokiaľ ide o dôkazy, a následný presun dôkazov ponecháva na postupy vzájomnej pomoci.

(6) Je preto potrebné ďalej zlepšiť justičnú spoluprácu uplatnením zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia justičného orgánu v podobe EPZD na účely získavania predmetov, dokumentov a údajov na použitie v konaniach v trestných veciach.

¹ Ú v. EÚ C 103 E, 29.4.2004, s. 452.

² Ú v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

³ Ú v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁴ Ú v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁵ Ú v. EÚ L 196, 2.8.2003, s. 45.

(7) EPZD sa môže využívať na získavanie predmetov, dokumentov a údajov na použitie v konaniach v trestných veciach, pre ktoré sa môže vydať. Možno sem zahrnúť napríklad predmety, dokumenty alebo údaje od tretej osoby, z prehliadky priestorov vrátane súkromných priestorov podozrivého, údaje z minulosti o použití akýchkoľvek služieb vrátane finančných transakcií, záznamy výpovedí, výsluchov a vypočúvaní z minulosti a iné záznamy vrátane výsledkov osobitných vyšetrovacích techník.

(8) Zásada vzájomného uznávania je založená na vysokej dôvere medzi členskými štátmi. Ak sa má táto dôvera podporiť, toto rámcové rozhodnutie by malo obsahovať dôležité záruky ochrany základných práv. EPZD by preto mali vydávať len sudcovia, súdy, vyšetrojúci sudcovia, prokurátori a niektoré iné justičné orgány určené členskými štátmi v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím.

(9) Toto rámcové rozhodnutie sa prijíma podľa článku 31 zmluvy, a preto sa týka justičnej spolupráce v kontexte uvedeného ustanovenia, ktorého cieľom je pomáhať pri zbere dôkazov na konania vymedzené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia. Hoci sa na zbere takýchto dôkazov môžu v súlade s článkom 2 písm. c) bodu ii) tohto rámcového rozhodnutia podieľať aj iné orgány ako sudcovia, súdy, vyšetrojúci sudcovia a prokurátori, rozsah pôsobnosti tohto nástroja nezahŕňa policajnú, colnú, hraničnú a administratívnu spoluprácu, ktoré sa spravujú inými ustanoveniami zmlúv.

(10) Na vymedzenie pojmu "prehliadka alebo zaistenie" by sa nemalo odvolávať pri uplatňovaní žiadneho iného nástroja medzi členskými štátmi, najmä nie Dohovoru Rady Európy o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 a nástrojov, ktoré ho dopĺňajú.

(11) EPZD by sa mal vydať len v prípade, že získanie požadovaných predmetov, dokumentov alebo údajov je potrebné na účely príslušného trestného alebo iného konania a týmto účelom primerané. Okrem toho by sa mal EPZD vydať len vtedy, ak by sa v porovnateľnom prípade mohli príslušné predmety, dokumenty alebo údaje získať podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu pôvodu. Za zabezpečenie súladu s týmito podmienkami by mal zodpovedať orgán štátu pôvodu. Dôvody na neuznanie alebo na nevykonanie by sa preto týchto otázok nemali týkať.

(12) Vykonávajúci orgán by mal pri zaisťovaní požadovaných predmetov, dokumentov alebo údajov používať čo najohľadupľnejšie prostriedky.

(13) Vykonávajúci orgán by mal byť povinný vykonať EPZD týkajúci sa elektronických údajov, ktoré sa nenachádzajú vo vykonávajúcom štáte, len v rozsahu, v akom to dovoľuje jeho právo.

(14) Ak to ustanoví vnútroštátny právny poriadok štátu pôvodu pri transpozícii článku 12, orgán štátu pôvodu by mal mať možnosť požiadať vykonávajúci orgán o dodržanie určených formalít a postupov v právnom alebo správnom konaní, ktoré by mohli pomôcť dosiahnuť prípustnosť požadovaných dôkazov v štáte pôvodu, napríklad úradné opečiatkovanie dokumentu, prítomnosť zástupcu štátu pôvodu alebo zaznamenanie časov a dátumov na vytvorenie reťazca dôkazov. Takéto formality a postupy by nemali zahŕňať donucovacie opatrenia.

(15) EPZD by sa v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby boli dotknuté základné záruky podľa vnútroštátneho právneho poriadku, mal vykonať v súlade s formalitami a postupmi výslovne určenými štátom pôvodu.

(16) S cieľom zabezpečiť účinnosť justičnej spolupráce v trestných veciach by sa mala obmedziť možnosť odmietnuť uznať alebo vykonať EPZD, ako aj dôvody na odloženie jeho vykonania. Odmietnuť vykonať EPZD z dôvodu toho, že skutok, na ktorom sa zakladá, nie je

trestným činom podľa vnútroštátneho právneho poriadku vykonávajúceho štátu (obojustranná trestnosť), by nemalo byť možné najmä v prípade určitých kategórií trestných činov.

(17) Odmietnuť EPZD by malo byť možné vtedy, ak by malo jeho uznanie alebo vykonanie vo vykonávajúcom štáte za následok porušenie výsady alebo imunity v tomto štáte. V Európskej únii neexistuje spoločné vymedzenie toho, čo predstavuje imunitu alebo výsadu, a preto sa presné vymedzenie týchto pojmov ponecháva na vnútroštátny právny poriadok, ktorý môže zahŕňať ochranu pre lekárske a právnické povolania, ale nemalo by sa vykladať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s povinnosťou zrušiť niektoré dôvody odmietnutia uvedené v článku 7 Aktu Rady zo 16. októbra 2001, ktorý v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii ustanovuje Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie⁶.

(18) Malo by byť možné odmietnuť uznať alebo vykonať EPZD, ak by jeho vykonanie poškodilo základné záujmy národnej bezpečnosti, ohrozilo zdroj informácií alebo zahŕňalo využitie utajených informácií o konkrétnych spravodajských činnostiach. Uznáva sa však, že takéto dôvody neuznania alebo nevykonania by sa uplatňovali len vtedy, ak by sa predmety, dokumenty alebo údaje z týchto dôvodov nepoužili ako dôkazy v podobnom vnútroštátnom prípade.

(19) Osobitnými ustanoveniami článku 13 ods. 1 písm. d) v súvislosti s článkom 13 ods. 1 písm. f) bodu i) nie je dotknutý spôsob ani rozsah uplatňovania ostatných dôvodov odmietnutia v článku 13 ods. 1.

(20) Na zabezpečenie rýchlej, účinnej a konzistentnej spolupráce pri zaisťovaní predmetov, dokumentov alebo údajov na použitie v konaniach v trestných veciach v celej Európskej únii sú potrebné lehoty.

(21) Každý členský štát má vo svojom právnom poriadku k dispozícii opravné prostriedky proti vecným dôvodom, na ktorých sú založené rozhodnutia o získaní dôkazov, vrátane toho, či je rozhodnutie potrebné a primerané, hoci sa tieto opravné prostriedky môžu v jednotlivých členských štátoch líšiť a môžu sa uplatňovať v rozličných štádiách konania.

(22) Je potrebné zriadiť mechanizmus hodnotenia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

(23) Keďže cieľ tohto rámcového rozhodnutia, a to nahradiť systém vzájomnej pomoci v trestných veciach pri zaisťovaní predmetov, dokumentov alebo údajov medzi členskými štátmi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Rada prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality podľa druhého z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(24) Osobné údaje spracúvané v súvislosti s vykonávaním tohto rámcového rozhodnutia budú chránené v súlade s príslušnými nástrojmi vrátane zásad Dohovoru Rady Európy o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z 28. januára 1981, ako aj dodatočnou ochranou poskytovanou týmto rámcovým rozhodnutím v súlade s článkom 23 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000⁷.

⁶ Ú v. ES C 326, 21.11.2001, s. 1.

⁷ Ú v. ES C 197, 12.7.2000, s. 1.

(25) EPZD by mal existovať súčasne s existujúcimi postupmi vzájomnej pomoci, pričom by sa táto súčinnosť mala považovať za dočasnú, kým nebudú spôsoby zhromažďovania dôkazov, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia, v súlade s Haagskym programom taktiež podliehať nástroju vzájomného uznávania, ktorého prijatie by umožnilo nahradenie postupov vzájomnej pomoci úplným režimom vzájomného uznávania.

(26) Členské štáty sa nabádajú, aby pre seba a v záujme Európskej únie vypracovali tabuľky, ktoré v čo najväčšej miere ukážu zhodu medzi ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia a vnútroštátnymi vykonávacími opatreniami, a aby ich zaslali Komisii spolu s textom vnútroštátneho právneho predpisu, ktorým sa vykonáva toto rámcové rozhodnutie.

(27) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadnu časť tohto rámcového rozhodnutia nemožno vykladať ako zákaz odmietnuť vykonať EPZD, ak na základe objektívnych skutočností existujú dôvody domnievať sa, že EPZD bol vydaný na účel trestného stíhania alebo potrestania osoby na základe jej pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva, sexuálnej orientácie, štátnej príslušnosti, jazyka alebo politických názorov alebo že postavenie tejto osoby môže byť z takýchto dôvodov nepriaznivo ovplyvnené.

(28) Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa spravodlivého procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách.

(29) Týmto rámcovým rozhodnutím nie je dotknutá zodpovednosť členských štátov za udržiavanie verejného poriadku a zaisťovanie vnútornej bezpečnosti v súlade s článkom 33 zmluvy,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

HLAVA I EURÓPSKY PRÍKAZ NA ZÍSKANIE DŮKAZOV (EPZD)

Článok 1

Vymedzenie pojmu EPZD a povinnosť vykonať ho

1. EPZD je rozhodnutím justičného orgánu, ktoré vydáva príslušný orgán členského štátu na účely získavania predmetov, dokumentov a údajov z iného členského štátu na použitie v konaniach uvedených v článku 5.

2. Členské štáty vykonávajú každý EPZD na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Týmto rámcovým rozhodnutím nie je dotknutá povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 zmluvy a všetky povinnosti justičných orgánov v tomto ohľade zostávajú nedotknuté.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia

a) "štát pôvodu" je členský štát, v ktorom sa vydal EPZD;

b) "vykonávajúci štát" je členský štát, na ktorého území sa predmety, dokumenty alebo údaje nachádzajú alebo - v prípade elektronických údajov - sú podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu priamo prístupné;

c) "orgán štátu pôvodu" je:

i) sudca, súd, vyšetrojúci sudca, prokurátor alebo

ii) akýkoľvek iný justičný orgán určený štátom pôvodu, ktorý v konkrétnom prípade plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc vydať príkaz na získanie dôkazov v cezhraničných prípadoch;

d) "vykonávajúci orgán" je orgán, ktorý má podľa vnútroštátneho právného poriadku, ktorým sa vykonáva toto rámcové rozhodnutie, právomoc uznať alebo vykonať EPZD v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím;

e) "prehliadka alebo zaistenie" zahŕňa všetky opatrenia v trestnom konaní, na základe ktorých je právnická alebo fyzická osoba povinná, pod hrozbou právnych následkov, poskytnúť predmety, dokumenty alebo údaje alebo sa na ich poskytovanie podieľať, pričom nesplnenie tejto povinnosti môže viesť k vykonaniu týchto opatrení bez jej súhlasu alebo k sankciám.

Článok 3

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi v prípade, že je štátom pôvodu alebo vykonávajúcim štátom, Generálnemu sekretariátu Rady orgán alebo orgány, ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho právného poriadku príslušné podľa článku 2 písm. c) a d).

2. Členský štát, ktorý chce využiť možnosť určiť ústredný orgán alebo orgány v súlade s článkom 8 ods. 2, oznámi Generálnemu sekretariátu Rady informácie o určenom ústrednom orgáne (určených ústredných orgánoch). Tieto údaje sú pre orgány štátu pôvodu záväzné.

3. Generálny sekretariát Rady sprístupní doručené informácie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 4

Rozsah pôsobnosti EPZD

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku, sa môže EPZD vydať na základe podmienok uvedených v článku 7 s cieľom získať vo vykonávajúcom štáte predmety, dokumenty alebo údaje potrebné v štáte pôvodu na účely konaní uvedených v článku 5. EPZD sa vzťahuje na predmety, dokumenty a údaje v ňom uvedené.

2. EPZD sa nevydáva na účely, na základe ktorých sa od vykonávajúceho orgánu vyžaduje:

a) uskutočniť výsluchy, prijať výpovede alebo začať iné typy vypočúvaní podozrivých, svedkov, expertov alebo akýkoľvek iných strán;

b) vykonať telesné prehliadky alebo získať biologický materiál alebo biometrické údaje priamo z tela akejkoľvek osoby vrátane vzoriek DNA alebo odtlačkov prstov;

c) získať informácie v reálnom čase, ako napríklad sledovaním korešpondencie a odpočúvaním, tajným sledovaním alebo monitorovaním bankových účtov;

d) vykonať analýzu existujúcich predmetov, dokumentov alebo údajov a

e) získať komunikačné údaje uchovávané poskytovateľmi verejne dostupnej služby elektronickej komunikácie alebo verejnej komunikačnej siete.

3. Výmena informácií o odsúdeniach za trestné činy získaných z registra trestov prebieha v súlade s rozhodnutím Rady 2005/876/SVV z 21. novembra 2005 o výmene informácií z registra trestov⁸ a inými príslušnými nástrojmi.

⁸ Ú v. EÚ L 322, 9.12.2005, s. 33.

4. EPZD sa môže vydať na účely získavania predmetov, dokumentov alebo údajov patriacich do odseku 2, ak mal vykonávajúci orgán tieto predmety, dokumenty alebo údaje k dispozícii pred vydaním EPZD.

5. Bez ohľadu na odsek 1 sa EPZD, ak tak uvedie orgán štátu pôvodu, vzťahuje aj na akékoľvek iné predmety, dokumenty alebo údaje, ktoré vykonávajúci orgán objaví počas vykonávania EPZD a ktoré bez ďalšieho šetrenia považuje za dôležité pre konanie, na účely ktorého bol EPZD vydaný.

6. Bez ohľadu na odsek 2 sa EPZD, ak to vyžaduje orgán štátu pôvodu, vzťahuje aj na prijímanie výpovedí od osôb prítomných počas vykonávania EPZD na získanie dôkazov, ktoré priamo súvisia s predmetom EPZD na získanie dôkazov. Príslušné predpisy vykonávajúceho štátu uplatniteľné na vnútroštátne prípady sú uplatniteľné aj pri prijímaní takýchto výpovedí.

Článok 5

Druh konania, pre ktoré sa môže vydať EPZD

EPZD sa môže vydať:

a) v súvislosti s trestným konaním, ktoré začal alebo má začať justičný orgán pre trestný čin podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu pôvodu;

b) v konaní správnych orgánov pre skutky, ktoré sú trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu pôvodu z titulu porušenia zákona, ak rozhodnutie v tomto konaní môže viesť ku konaniu pred súdom príslušným najmä v trestných veciach;

c) v konaní justičných orgánov pre skutky, ktoré sú trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu pôvodu z titulu porušenia zákona, ak rozhodnutie v tomto konaní môže viesť k ďalšiemu konaniu pred súdom príslušným najmä v trestných veciach, a

d) v súvislosti s konaniami uvedenými v písmenách a), b) a c), ktoré súvisia s trestnými činmi alebo porušením zákona, za ktoré sa môže právnická osoba zodpovedať alebo byť trestaná v štáte pôvodu.

Článok 6

Obsah a forma EPZD

1. EPZD uvedený vo formulári v prílohe sa musí vyplniť a podpísať a správnosť jeho obsahu musí overiť orgán štátu pôvodu.

2. EPZD sa vyhotoví v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu, alebo ho štát pôvodu preloží do tohto jazyka alebo jazykov.

Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení, ktoré sa uloží na Generálnom sekretariáte Rady, že akceptuje EPZD alebo jeho preklad do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Unie.

HLAVA II POSTUPY A ZÁRUKY PRE ŠTÁT PÔVODU

Článok 7

Podmienky vydávania EPZD

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, aby sa EPZD vydal len vtedy, keď sa orgán štátu pôvodu presvedčí, že sú splnené tieto podmienky:

a) získanie požadovaných predmetov, dokumentov alebo údajov je potrebné na účely konania uvedeného v článku 5 a týmto účelom primerané;

b) tieto predmety, dokumenty alebo údaje je možné podľa právneho poriadku štátu pôvodu získať v porovnateľnom prípade, ak by boli k dispozícii na území štátu pôvodu, aj keď by sa mohli použiť iné procesné opatrenia.

Tieto podmienky sa v každom jednotlivom prípade posúdia len v štáte pôvodu.

Článok 8

Zasielanie EPZD

1. EPZD sa môže zaslať príslušnému orgánu členského štátu, ak má príslušný orgán štátu pôvodu oprávnené dôvody domnievať sa, že sa v ňom nachádzajú príslušné predmety, dokumenty alebo údaje, alebo - v prípade elektronických údajov - sú v ňom podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu priamo prístupné. Orgán štátu pôvodu ho bezodkladne zašle príslušnému vykonávajúcemu orgánu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu za podmienok, ktoré vykonávajúcemu štátu umožnia potvrdiť jeho pravosť. Každá ďalšia úradná komunikácia prebieha priamo medzi orgánom štátu pôvodu a vykonávajúcim orgánom.

2. Každý členský štát môže určiť ústredný orgán, alebo ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať príslušným orgánom. Členský štát môže, ak to vyžaduje organizácia jeho vnútorného justičného systému, poveriť svoj ústredný orgán (ústredné orgány) administratívnym zasielaním a prijímaním EPZD, ako aj ďalšou s ním súvisiacou úradnou korešpondenciou.

3. Ak si to orgán štátu pôvodu želá, príkaz sa môže zaslať prostredníctvom zabezpečeného telekomunikačného systému Európskej justičnej siete.

4. Ak nie je vykonávajúcim orgánom známy, orgán štátu pôvodu vykoná všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení cez kontaktné miesta Európskej justičnej siete, aby túto informáciu od vykonávajúceho štátu získal.

5. Ak orgán vykonávajúceho štátu, ktorému bol EPZD doručený, nemá právomoc uznať ho a prijať potrebné opatrenia na jeho vykonanie, zašle EPZD z úradnej moci príslušnému vykonávajúcemu orgánu a informuje o tom orgán štátu pôvodu.

6. Všetky problémy súvisiace so zasielaním alebo pravosťou akýchkoľvek dokumentov potrebných na vykonanie EPZD sa riešia prostredníctvom priamych kontaktov medzi zúčastnenými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúcimi orgánmi, prípadne prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov.

Článok 9

EPZD súvisiaci s predchádzajúcim EPZD alebo príkazom na zaistenie

1. V prípade, že orgán štátu pôvodu vydá EPZD, ktorý dopĺňa predchádzajúci EPZD alebo nadväzuje na príkaz na zaistenie zaslaný podľa rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV, uvedie túto skutočnosť v EPZD v súlade s formulárom uvedeným v prílohe.

2. Ak sa v súlade s účinnými ustanoveniami orgán štátu pôvodu zúčastňuje na vykonávaní EPZD vo vykonávajúcim štáte, môže bez toho, aby boli dotknuté vyhlásenia podľa článku 3 ods. 2, adresovať EPZD, ktorý dopĺňa predchádzajúci EPZD, priamo príslušnému vykonávajúcemu orgánu počas svojej prítomnosti v uvedenom štáte.

Článok 10

Podmienky používania osobných údajov

1. Osobné údaje získané podľa tohto rámcového rozhodnutia môže štát pôvodu použiť na účely:

- a) konaní, pre ktoré sa môže vydať EPZD;
- b) iných súdnych a správnych konaní priamo súvisiacich s konaniami uvedenými v písmene a);
- c) zabránenia okamžitému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti.

Na akýkoľvek účel iný ako účely uvedené v písmenách a), b) a c) sa osobné údaje získané podľa tohto rámcového rozhodnutia môžu použiť len s predchádzajúcim súhlasom vykonávajúceho štátu s výnimkou prípadov, keď štát pôvodu získal súhlas subjektu údajov.

2. V súvislosti s konkrétnym prípadom môže vykonávajúcí štát požiadať členský štát, ktorému boli osobné údaje odovzdané, o informácie o použití týchto údajov.

3. Tento článok sa nevzťahuje na osobné údaje získané členským štátom na základe tohto rámcového rozhodnutia a pochádzajúce z daného členského štátu.

HLAVA III POSTUPY A ZÁRUKY PRE VYKONÁVAJÚCI ŠTÁT

Článok 11

Uznanie a vykonanie

1. Vykonávajúcí orgán uzná EPZD zaslaný v súlade s článkom 8 bez akýchkoľvek ďalších formalít a bezodkladne prijme potrebné opatrenia na jeho vykonanie rovnakým spôsobom, akým by boli predmety, dokumenty alebo údaje získané orgánom vykonávajúceho štátu, pokiaľ tento orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov neuznania alebo nevykonania ustanovených v článku 13 alebo jedného z dôvodov odkladu ustanovených v článku 16.

2. Vykonávajúcí štát je zodpovedný za výber opatrení, ktoré podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku zabezpečia poskytnutie predmetov, dokumentov alebo údajov, ktoré sa v EPZD požadujú, a za rozhodnutie, či je na poskytnutie takejto pomoci potrebné použitie donucovacích opatrení. Akékoľvek opatrenia potrebné na základe EPZD sa prijímú v súlade s uplatniteľnými procesnými pravidlami vykonávajúceho štátu.

3. Každý členský štát zabezpečí:

i) aby všetky opatrenia, ktoré by boli dostupné v podobnom vnútroštátnom prípade o vykonávaní EPZD, boli dostupné aj na účel vykonania EPZD

a

ii) aby boli opatrenia vrátane prehliadky alebo zaistenia dostupné na účel vykonania EPZD, ak sa týka niektorého z trestných činov uvedených v článku 14 ods. 2.

4. Ak nie je orgánom štátu pôvodu sudca, súd, vyšetrojúci sudca ani prokurátor a žiadny z uvedených orgánov v štáte pôvodu neoveril EPZD, orgán štátu pôvodu môže v konkrétnom prípade rozhodnúť, že sa na účel vykonania EPZD nemôže vykonať prehliadka ani zaistenie. Predtým než sa tak rozhodne, sa vykonávajúcí orgán poradí s príslušným orgánom štátu pôvodu.

5. Členský štát môže pri prijímaní tohto rámcového rozhodnutia vydať vyhlásenie alebo neskôr Generálnemu sekretariátu Rady oznámiť, že takéto overenie je potrebné vo všetkých prípadoch, v ktorých nie je orgánom štátu pôvodu sudca, súd, vyšetrovací sudca ani prokurátor a v ktorých by opatrenia potrebné na vykonanie EPZD musel v podobnom vnútroštátnom prípade podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu nariadiť sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor alebo by na takéto opatrenia musel dohliadať.

Článok 12

Formality, ktoré musí dodržať vykonávajúci štát

Vykonávajúci štát dodržiava formality a postupy výslovne určené orgánom štátu pôvodu, pokiaľ v tomto rámcovom rozhodnutí nie je ustanovené inak a pokiaľ takéto formality a postupy nie sú v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku vykonávajúcего štátu. Tento článok neukladá povinnosť použiť donucovacie opatrenia.

Článok 13

Dôvody neuznania alebo nevykonania

1. Vykonávajúci štát môže odmietnuť uznať alebo vykonať EPZD:

- a) ak by jeho vykonanie porušilo zásadu ne bis in idem;
- b) ak sa EPZD v prípadoch uvedených v článku 14 ods. 3 týka skutkov, ktoré podľa právneho poriadku vykonávajúcего štátu nie sú trestným činom;
- c) ak nie je možné vykonať EPZD prostredníctvom žiadneho opatrenia dostupného vykonávajúcemu orgánu v konkrétnom prípade v súlade s článkom 11 ods. 3;
- d) ak podľa právneho poriadku vykonávajúcего štátu existuje imunita alebo výsada, ktorá znemožňuje vykonať EPZD;
- e) ak sa v niektorom z prípadov uvedených v článku 11 ods. 4 alebo 5 EPZD neoveril;
- f) ak sa EPZD týka trestných činov, ktoré:
 - i) sa podľa právneho poriadku vykonávajúcего štátu považujú za spáchané celkom alebo z veľkej alebo podstatnej časti na jeho území alebo na mieste rovnocennom jeho územiu, alebo
 - ii) boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok vykonávajúcего štátu nedovoľuje právne konanie v súvislosti s trestnými činmi, ktoré boli spáchané mimo územia tohto štátu;
- g) ak by v konkrétnom prípade jeho vykonanie poškodilo základné záujmy národnej bezpečnosti, ohrozilo zdroj informácií alebo zahŕňalo využitie utajených informácií o konkrétnych spravodajských činnostiach, alebo
- h) ak bol formulár uvedený v prílohe vyplnený neúplne alebo zjavne nesprávne a v primeranej lehote stanovenej vykonávajúcim orgánom sa nedoplnil ani neopravil.

2. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať alebo uznať EPZD podľa odseku 1 prijme sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vykonávajúcom štáte. Ak EPZD vydal justičný orgán uvedený v článku 2 písm. c) bode ii) a neoveril ho sudca, súd, vyšetrojúci sudca ani prokurátor v štáte pôvodu, rozhodnutie môže prijať aj akýkoľvek iný justičný orgán príslušný podľa právneho poriadku vykonávajúcего štátu v prípade, že to tento právny poriadok umožňuje.

3. Každé rozhodnutie podľa odseku 1 písm. f) bodu i) v súvislosti s trestnými činmi čiastočne spáchanými na území vykonávajúcего štátu alebo na mieste rovnocennom jeho územiu prijímajú príslušné orgány uvedené v odseku 2 za mimoriadnych okolností a na individuálnom základe, pričom zohľadňujú osobitné okolnosti prípadu, a najmä to, či bol skutok z veľkej alebo podstatnej časti spáchaný v štáte pôvodu, či sa EPZD týka skutku, ktorý nie je trestným činom podľa právneho poriadku vykonávajúcего štátu, a či je na vykonanie EPZD potrebná prehliadka alebo zaistenie.

4. Ak príslušný orgán zvažuje, že odmietnutie zdôvodní podľa odseku 1 písm. f) bodu i), pred prijatím rozhodnutia sa poradí s Eurojustom.

Ak príslušný orgán nesúhlasí so stanoviskom Eurojustu, členské štáty zabezpečia, aby svoje rozhodnutie zdôvodnili a aby informoval Radu.

5. Skôr ako príslušný orgán vo vykonávajúcom štáte rozhodne v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), g) a h) o úplnom alebo čiastočnom odmietnutí uznať alebo vykonať EPZD, akýmikoľvek vhodnými prostriedkami sa poradí s príslušným orgánom v štáte pôvodu a v prípade potreby ho požiada o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.

Článok 14

Obojstranná trestnosť

1. Uznanie alebo vykonanie EPZD nepodlieha overeniu obojstrannej trestnosti, pokiaľ nie je potrebná prehliadka alebo zaistenie.

2. V prípade, že je na vykonanie EPZD potrebná prehliadka alebo zaistenie, overeniu obojstrannej trestnosti za žiadnych okolností nepodliehajú tieto trestné činy, ak sa v štáte pôvodu podľa jeho právneho poriadku trestajú odňatím slobody alebo ochranným opatrením obmedzujúcim slobodu s hornou hranicou sadzby najmenej tri roky:

- účasť na zločinnom spolčení,
- terorizmus,
- obchodovanie s ľuďmi,
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- korupcia,
- podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev⁹;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- počítačová kriminalita,
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
- uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- vražda, závažné ublíženie na zdraví,
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvodné konanie,
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a pirátstvo výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,

⁹ Ú v. ES C 316, 27.11.1995, s. 49.

- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými a rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými motorovými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž.

3. Ak sa EPZD netýka žiadneho z trestných činov uvedených v odseku 2 a jeho vykonanie by vyžadovalo prehliadku alebo zaistenie, môže uznanie alebo vykonanie EPZD podliehať podmienke obojstrannej trestnosti.

V súvislosti s trestnými činmi, ktoré sa týkajú daní alebo poplatkov, ciel a devíz, nemožno odmietnuť príkaz uznať alebo vykonať z dôvodu, že právny poriadok vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje daňovú, poplatkovú, colnú a devízovú úpravu rovnakého druhu ako právny poriadok štátu pôvodu.

4. Podmienku obojstrannej trestnosti ustanovenú v odseku 3 Rada ďalej preskúma do 19. januára 2014 na základe akýchkoľvek informácií, ktoré jej budú zaslané.

5. Rada môže po porade s Európskym parlamentom a za podmienok ustanovených v článku 39 ods. 1 zmluvy jedomyseľne rozhodnúť o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu uvedeného v odseku 2.

Článok 15

Lehoty na uznanie, vykonanie a odovzdanie

1. Každý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil dodržanie lehôt uvedených v tomto článku. Ak orgán štátu pôvodu v EPZD uviedol, že vzhľadom na procesné lehoty alebo iné osobitne naliehavé okolnosti je potrebná kratšia lehota, vykonávajúci orgán túto požiadavku čo najviac zohľadní.

2. Akékoľvek rozhodnutie o odmietnutí uznať alebo vykonať EPZD sa musí prijať čo najskôr a bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, najneskôr do 30 dní od doručenia EPZD príslušnému vykonávajúcemu orgánu.

3. Pokiaľ neexistujú dôvody na odklad podľa článku 16 alebo ak vykonávajúci orgán ešte nemá požadované predmety, dokumenty alebo údaje k dispozícii, získa tento orgán takéto predmety, dokumenty alebo údaje bezodkladne a bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, najneskôr do 60 dní od doručenia EPZD príslušnému vykonávajúcemu orgánu.

4. Ak v konkrétnom prípade nedokáže príslušný vykonávajúci orgán dodržať lehotu stanovenú v odsekoch 2 alebo 3, bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom to oznámi príslušnému orgánu štátu pôvodu, pričom uvedie dôvody omeškania a odhadovaný čas, ktorý potrebuje na prijatie daného opatrenia.

5. Pokiaľ nebol podaný opravný prostriedok v súlade s článkom 18 alebo neexistujú dôvody na odklad podľa článku 16, vykonávajúci orgán bezodkladne odovzdá predmety, dokumenty alebo údaje získané na základe EPZD štátu pôvodu.

6. Pri odovzdávaní získaných predmetov, dokumentov alebo údajov môže vykonávajúci orgán uviesť, či požaduje, aby sa vrátili vykonávajúcemu štátu, hneď ako ich už štát pôvodu nebude potrebovať.

Článok 16

Dôvody na odklad uznania alebo vykonania

1. Vykonávajúci štát môže odložiť uznanie EPZD, ak:

- a) bol formulár uvedený v prílohe vyplnený neúplne alebo zjavne nesprávne, a to dovtedy, kým sa tlačivo nedoplní alebo neopraví, alebo
- b) sa v niektorom z prípadov uvedených v článku 11 ods. 4 alebo 5 EPZD neoveril, a to dovtedy, kým sa takéto overenie neposkytne.

2. Vykonávajúci štát môže odložiť vykonanie EPZD, ak:

- a) by jeho vykonanie mohlo prejedikovať prebiehajúce vyšetrovanie alebo trestné stíhanie, a to dovtedy, dokedy to vykonávajúci štát bude považovať za primerané, alebo
- b) sa dotknuté predmety, dokumenty alebo údaje už používajú v iných konaniach, a to dovtedy, keď sa už na tento účel nebudú nevyžadovať.

3. Rozhodnutie o odklade uznania alebo vykonania EPZD podľa odseku 1 alebo 2 prijme sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vykonávajúcim štáte. Ak EPZD vydal justičný orgán uvedený v článku 2 písm. c) bode ii) a neoveril ho sudca, súd, vyšetrojúci sudca ani prokurátor v štáte pôvodu, rozhodnutie môže prijať aj akýkoľvek iný justičný orgán príslušný podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu v prípade, že to tento právny poriadok umožňuje.

4. Len čo zanikne dôvod odkladu, vykonávajúci orgán bezodkladne prijme potrebné opatrenia na vykonanie EPZD a informuje o tom príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 17

Informačná povinnosť

Vykonávajúci orgán informuje orgán štátu pôvodu:

1. ihneď a akýmkoľvek spôsobom:

- a) ak vykonávajúci orgán v priebehu vykonávania EPZD bez ďalšieho šetrenia zistí, že by bolo vhodné prijať vyšetrovacie opatrenia, ktoré sa pôvodne nepredpokladali alebo ktoré nebolo možné bližšie určiť v čase vydania EPZD, aby mohol orgán štátu pôvodu v konkrétnom prípade prijať ďalšie opatrenia;
- b) ak príslušný orgán vykonávajúceho štátu zistí, že EPZD nebol vykonaný spôsobom, ktorý je v súlade s právnym poriadkom vykonávajúceho štátu;
- c) ak vykonávajúci orgán zistí, že v konkrétnom prípade nemôže dodržať formality a postupy výslovne určené orgánom štátu pôvodu v súlade s článkom 12.

Na žiadosť orgánu štátu pôvodu sa informácie potvrdzujú bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu;

2. bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu:

- a) o zaslaní EPZD príslušnému orgánu zodpovednému za jeho vykonanie v súlade s článkom 8 ods. 5;
- b) o každom rozhodnutí prijatom v súlade s článkom 15 ods. 2 o odmietnutí uznať alebo vykonať EPZD, ako aj o dôvodoch tohto rozhodnutia;
- c) o odklade vykonania alebo uznania EPZD, dôvodoch, a ak je to možné, očakávanej dĺžke odkladu;
- d) o nemožnosti vykonať EPZD, pretože predmety, dokumenty alebo údaje sa stratili, boli zničené alebo ich nemožno nájsť na mieste uvedenom v EPZD, alebo pretože miesto, kde sa

predmety, dokumenty alebo údaje nachádzajú, nebolo uvedené dostatočne presne, a to ani po porade s príslušným orgánom štátu pôvodu.

Článok 18

Opravné prostriedky

1. Členské štáty zavedú potrebné opatrenia, aby mala akákoľvek zainteresovaná strana vrátane tretích strán v dobrej viere na účely ochrany svojich legitímnych záujmov k dispozícii opravné prostriedky voči uznaniu a vykonaniu EPZD podľa článku 11. Členské štáty môžu obmedziť opravné prostriedky ustanovené v tomto odseku na prípady, v ktorých sa EPZD vykonáva pomocou donucovacích opatrení. Žaloba sa podáva na súd vo vykonávajúcim štáte v súlade s právnym poriadkom tohto štátu.

2. Vecné dôvody pre vydanie EPZD vrátane toho, či sa splnili podmienky stanovené v článku 7, možno napadnúť len prostredníctvom žaloby podanej na súd štátu pôvodu. Štát pôvodu zabezpečí uplatniteľnosť opravných prostriedkov, ktoré sú dostupné v porovnateľnom vnútroštátnom prípade.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa akékoľvek lehoty na podanie žaloby uvedenej v odsekoch 1 a 2 uplatňovali spôsobom, ktorý zainteresovaným stranám zaručuje možnosť uplatniť účinný opravný prostriedok.

4. Ak sa žaloba podá vo vykonávajúcim štáte, oznámi sa to justičnému orgánu štátu pôvodu spolu s dôvodmi žaloby, aby mohol predložiť argumenty, ktoré považuje za potrebné. Oznámi sa mu výsledok konania.

5. Orgán štátu pôvodu a vykonávajúcí orgán prijmú potrebné opatrenia na uľahčenie výkonu práva podať žaloby podľa odsekov 1 a 2 najmä poskytnutím príslušných a primeraných informácií zainteresovaným stranám.

6. Vykonávajúcí štát môže odložiť odovzdanie predmetov, dokumentov a údajov, kým nebude známy výsledok konania o opravnom prostriedku.

Článok 19

Náhrada

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18 ods. 2, ak je vykonávajúcí štát podľa svojho právneho poriadku zodpovedný za škodu spôsobenú jednou zo strán uvedených v článku 18 vykonaním EPZD, ktorý mu bol zaslaný podľa článku 8, štát pôvodu refunduje vykonávajúcemu štátu všetky sumy, ktoré vykonávajúcí štát na základe tejto zodpovednosti vyplatil uvedenej strane ako odškodné, s výnimkou prípadov, v ktorých bola škoda alebo akákoľvek jej časť spôsobená správaním vykonávajúceho štátu, a v príslušnom rozsahu.

2. Odsekom 1 nie je dotknuté vnútroštátny právny poriadok členských štátov v oblasti právnych nárokov fyzických a právnických osôb na náhradu škody.

HLAVA IV ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

Monitorovanie účinnosti tohto rámcového rozhodnutia

1. Členský štát, ktorý má s iným členským štátom pri vykonávaní EPZD opakované problémy, ktoré sa nepodarilo vyriešiť prostredníctvom konzultácií, informuje Radu s cieľom pomôcť pri jej hodnotení vykonávania tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

2. Rada uskutoční preskúmanie najmä praktického uplatňovania ustanovení tohto rámcového rozhodnutia zo strany členských štátov.

Článok 21

Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Pokiaľ odsek 2 neustanovuje inak a bez toho, aby bola dotknutá uplatniteľnosť existujúcich právnych nástrojov vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími krajinami, sa toto rámcové rozhodnutie uplatňuje vo vzťahoch medzi členskými štátmi spoločne s existujúcimi právnymi nástrojmi, pokiaľ sa tieto nástroje týkajú žiadostí o dôkazy v rámci vzájomnej pomoci, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia.

2. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 3 a 4, sa orgány štátu pôvodu opierajú o EPZD v prípade, že každý z predmetov, dokumentov alebo údajov, ktoré sa vyžadujú od vykonávajúceho štátu, spadá do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia.

3. Orgány štátu pôvodu môžu na získavanie predmetov, dokumentov alebo údajov, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia, využiť vzájomnú právnu pomoc v prípade, že sú súčasťou širšej žiadosti o pomoc alebo že sa v konkrétnom prípade orgán štátu pôvodu domnieva, že by to uľahčilo spoluprácu s vykonávajúcim orgánom.

4. Členské štáty môžu po nadobudnutí účinnosti tohto rámcového rozhodnutia uzatvárať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo úpravy, pokiaľ tieto dohody alebo úpravy umožňujú rozšírenie, alebo prehĺbenie cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalej zjednodušovať alebo uľahčovať postupy na získavanie dôkazov, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia.

5. Dohody a opatrenia uvedené v odseku 4 nesmú v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi.

6. Členské štáty oznámia Rade a Komisii všetky nové dohody alebo úpravy uvedené v odseku 4 do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 22

Prechodné opatrenia

Žiadosti o vzájomnú pomoc doručené pred 19. januárom 2011 sa naďalej spravujú existujúcimi nástrojmi, ktoré sa týkajú vzájomnej pomoci v trestných veciach.

Článok 23

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 19. januára 2011.

2. Do 19. januára 2011 členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho právneho poriadku povinnosti, ktoré im ukladá toto rámcové rozhodnutie.

3. Každý členský štát, ktorý chce transponovať do svojho vnútroštátneho právneho poriadku dôvod na odmietnutie uvedený v článku 13 ods. 1 písm. f), oznámi prostredníctvom vyhlásenia túto skutočnosť generálnemu tajomníkovi Rady pri prijímaní tohto rámcového rozhodnutia.

4. Nemecko si môže prostredníctvom vyhlásenia vyhradiť právo podmieniť vykonanie EPZD overením obojstrannej trestnosti v prípadoch uvedených v článku 14 ods. 2 týkajúcich sa terorizmu, počítačovej kriminality, rasizmu a xenofóbie, sabotáže, vymáhania peňazi alebo inej výhody, vydierania alebo podvodného konania, ak je na vykonanie EPZD potrebná

prehliadka alebo zaistenie, okrem prípadu, keď orgán štátu pôvodu vydal vyhlásenie o tom, že dotknutý trestný čin podľa právneho poriadku štátu pôvodu spĺňa kritériá uvedené vo vyhlásení.

Ak si Nemecko želá uplatniť tento odsek, pri prijímaní tohto rámcového rozhodnutia vydá vyhlásenie v tomto zmysle určené generálnemu tajomníkovi Rady. Takéto vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.

5. Komisia do 19. januára 2012 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu hodnotiacu rozsah, v ktorom členské štáty prijali potrebné opatrenia s cieľom dosiahnuť súlad s týmto rámcovým rozhodnutím, v prípade potreby spolu s legislatívnymi návrhmi.

6. Generálny sekretariát Rady oznámi členským štátom, Komisii a Eurojustu vyhlásenia vykonané podľa článkov 6 a 11 a podľa tohto článku.

Článok 24

Preskúmanie

1. Každý členský štát každoročne pred 1. májom oznámi Rade a Komisii akékoľvek ťažkosti, na ktoré narazil počas predchádzajúceho kalendárneho roka pri vykonávaní EPZD v súvislosti s článkom 13 ods. 1.

2. Nemecko na začiatku každého kalendárneho roka oznámi Rade a Komisii počet prípadov, v ktorých počas predchádzajúceho roka uplatnilo dôvody neuznania alebo nevykonania uvedené v článku 23 ods. 4.

3. Najneskôr do 19. januára 2014 Komisia vypracuje na základe informácií, ktoré dostala v súlade s odsekmi 1 a 2, správu, ku ktorej pripojí iniciatívy, ktoré považuje za vhodné. Rada na základe tejto správy preskúma toto rámcové rozhodnutie s cieľom zväziť, či by sa mali zrušiť alebo upraviť tieto ustanovenia:

- článok 13 ods. 1 a 3 a
- článok 23 ods. 4.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

PRÍLOHA

Európsky príkaz na získanie dôkazov (EPZD)

(nepriložené)